
*W słońce
powoli
wznosi się ku górze
z mgły
las złocony
drzewa życia
nie pyta
nie prosi
oddycha
jego serce bije
wciąż mocno
wdycha powietrze
przepętnione wilgocią
liście szeleszczą
szepciem lasu
chcę więcej
chcę więcej wolności
jak ptak na wietrze wirujący
między świtem
a ciszą nocy
rozpościera swe skrzydła
Park Roztoczański*

Autor: Agnieszka Woszczak

I miejsce

I kategoria wiekowa: szkoły podstawowe

Szkoła Podstawowa w Łukawcu

By nie było ci tęskno...

*Liście jesienne lecą jak tańczące
baletnice ubrane w purpurę i złoto.*

Otulają nas niczym szal babiego lata.

*Zabierają nas w ten magiczny i kolorowy świat,
w którym wyczarowujemy kasztanowe ludziki, żółdziowe koniki i wrzosowe bukietiki.*

Kwiaty i zapach świeżo skoszonej trawy pachną jak najdroższe perfumy...

*Wróć więc pamięcią do chwil cudownych, beztroskich i miłych,
spójrz na przyrodę, podziwiaj ją i cuda natury,
a zobaczysz jej największe uroki.*

*W parku liście jesienne lecą jak tańczące
baletnice ubrane w purpurę i złoto.*

*A ptaki słodko brzmiące
zabiorą nas w niezwykły świat.*

*Ruda wiewiórka zabierze nas na bal,
bociany odlecą w siną dal,
zostanie po nich jedynie wspomnienie i żal.*

Wróć więc pamięcią do chwil bez trosk.

spójrz na przyrodę, zobacz jej piękno.

Zapamiętaj to wszystko,

by nie było ci tęskno...

Autor: Oliwia Kobielarz

II miejsce

I kategoria wiekowa: szkoły podstawowe

Szkoła Podstawowa NR 3 w Tomaszowie Lubelskim

Przyroda jaką znam

Piękna jest

przyroda, która nas

otacza:

Góry przepiękne

Rzeki przecudne, pełne życia.

Kolorowe liście jesienią

Drzewa dające schronienie

Wszelakim zwierzętom.

Jaskółki zwiastujące wiosnę,

Autostrady kwiatów na łąkach,

Kłucze żurawi

Odlatujących do ciepłych krajów.

Z każdą minutą życia

Na nowo odkrywam

Atrakcje przyrody,

Malownicze krajobrazy.

Autor: Jakub Oryszczak

III miejsce

I kategoria wiekowa: szkoły podstawowe

Szkoła Podstawowa w Kaczórkach

Jesienny listek

Jesień zajrzała do parku.

Jest pachnąca i kasztanowa.

Wiatr wieje silniej

i zrzuca czapki przechodniom.

Pomalowała drzewa swymi kolorami

Buki i brzozy, dęby i kłony.

Mienia się czerwienią, odcieniami żółci,

błyszczącą brązami...

O! tam spadły kasztany!

Patrzą na mnie swymi wielkimi oczami.

Wiatr unosi liście, jak welon jesieni.

Rozrzuca je wszędzie.

A ja patrzę na pejzaż jesienny

i chciałabym być takim listkiem,

chciałabym wirować na wietrze

i tańczyć tak, jak on.

Kocham tę złotą, polską jesień,

kocham Różtocze jesienią

pagórki, łąki, pola, lasy,

moja mała ziemię...

Moją Ojczyznę...

*A kiedy przyjdą dni pluchy
i będą padać deszcze,
ja w mej pamięci zapiszę jedynie
te słoneczne chwile.*

Listku! Weź mnie ze sobą w podróż.

*Polećmy do nieba, do gwiazd,
a potem zjedziemy jakby windą kolorową tęczą...*

Ten mały listek, kiedy zwiedzi świat

powróci ze mną do domu.

I powiem wtedy memu Stwórcy: dziękuję...

Autor: Tomasz Bondyra

III miejsce

I kategoria wiekowa: szkoły podstawowe

Szkoła Podstawowa Nr 3 w Tomaszowie Lubelskim

Drzewo życia

*Każdy człowiek – choć o tym nie wie
może kojarzyć się z drzewem!*

Na przykład – moja siostra jest jak sosna.

Potrafi być piękna, powabna i radosna!

*A moja sąsiadka, jak wierzba garbata,
brudnymi gałązkami swe dzieci oplata.*

*Inna sąsiadka, jak trzęsąca topola,
opowiada przeżycia boskiego zięcia Karola.*

*Życie zależy od naszych korzeni,
to przez nie pewniej stąpamy po ziemi.*

*Dlatego bądźmy jak potężne drzewa,
na których nawet słowik pięknie śpiewa.*

Autor: Hubert Sosnicki

Wyróżnienie

I kategoria wiekowa: szkoły podstawowe

Szkoła Podstawowa - Niemce

Czy wiesz?

Czy ty wiesz? Czy wy wiecie?

Ile rośnie drzew na świecie?

I czy się zastanawiamy,

jakie korzyści z nich mamy?

Drzewa nas żywią, leczą i chronią,

czasami wiatrem zawieją,

dają cień w upał i tlen bez którego,

nie byłoby życia na naszej ziemi.

Są drzewa znane i bardzo sławne,

jak czarnoleska lipa i „Bartek”

Są cenione, umieszczone na flagach,

kilka państwa – jak cedr i kłon.

Wszystkie drzewa są piękne i cenne,

płacząca wierzba, lekliwa osika i skromna brzoza,

wyniosłe jodły, świerki, kolorowy buk jesienny

i grusza pod miedzą i samotna sosna.

Drzewa jak ludzie mają swe życie, chcą żyć,

cierpią i walczą z przeciwnościami,

są domem i spiżarnią dla zwierząt,

a w przyjaźni obejmują się wzajemnie.

Chociaż drzewa są potężne i silne,

z człowiekiem nie mają szans,

Ten z chciwości i bezmyślności,

pali, ścina, niszczy, kąleczy

drzewa wokół siebie i odległy las.

Nie niszczy drzew, lecz sadźmy je,

bo każde drzewo to nas skarb.

Gdyby drzew nie było, nie byłoby nas,

i nasz świat nic nie byłby wart.

Autor: Kinga Radymiak

Wyróżnienie

I kategoria wiekowa: szkoły podstawowe

Szkoła Podstawowa w Józefowie

Jesienne marzenia

Ziemia przystroiła się odcieniami brązów.

Ach! Gdyby tak móc wzbić się w chmury

Zobaczyć z lotu ptaka barwny dywan lasów, łąk, pól.

Pomachać wesoło odlatującej gromadzie bocianów,

Pożegnać w locie żurawie, ciągnące swój klucz w baśniową krainę.

Ach!

Krążyć nad światem niczym jastrzęb szukający swojej ofiary.

Zanurzyć się w miękkich puchu chmurach, wchłonąć ich zapach

Ach!

Jak lekko, jak cudownie, jak sennie...

Autor: Karolina Brzozowska

Wyróżnienie

I kategoria wiekowa: szkoły podstawowe

Szkoła Podstawowa w Woli Radzieckiej

O lesie i przyjaźni z przyrodą

Wietrzyk się przyjaźni z obłokami.

Deszcz rześisty z łąkami i polami.

Ryby się przyjaźnią z czystą wodą.

Słońce zawarło przyjaźń z pogodą.

Ptak przyjaźni się z ptasią piosenką.

Las przyjaźni się z wiewiórką i sarenką.

Z dobra praca przyjaźni się czas...

I kolega z kolegą, brat z bratem.

A ja?

Ja przyjaźnię się ze światem.

Całym bliskim, moim dobrym,

Moim pięknym światem.

Autor: Julia Szczęch

Wyróżnienie

I kategoria wiekowa: szkoły podstawowe

Szkoła podstawowa - Niemce

Nasza matką Natura

*Dama co w zieleń jest ubrana
hasa po polach cała rozradowana,
pod jej stopami przebiśniegi rosną,
czasem nazywają ją zimą, czasem nazywają wiosną.*

*Jest ona panią ziemi, delikatną no i srogą,
jej humory ludzie najczęściej nazywają pogodą.
Gdy jest słońce jest ona szczęśliwa gdy zaś burza nerwowa,
a gdy się zasmuci kropkami deszczu cię obleje,
lecz bez względu na humor chwali swe stworzenie.*

*Ziemia to jej ogród, który pilnie strzeże,
gdy je zaś niszczymy żniwo w ludziach bierze,
zrzuca na nas kataklizmy, gdy je jej niszczymy,
kataklizmy to jej miecze, których się boimy.*

*Ona gdy wędruje, tworzy pory roku,
przemierza swą ziemię we dnie i o zmroku,
ludzie jej zaś nie dostrzegają
lecz swą matkę nieświadomie mijają.*

*Ona kocha ludzi, wszystkich bez wyjątku,
każde nas tak samo, nie szuka wyjątków,
gdy jeden zawini wszyscy obrywamy,
ona nam jak matka za to ją kochamy*

Autor: Patryk Barandowski
Wyróżnienie

I kategoria wiekowa: szkoły podstawowe
Szkoła Podstawowa w Łukawcu